

VERTIGO

Gratis filmmagazine

NIEUWS

INTERVIEWS

ARTIKELS

RECENSIES

*Een duizelingwekkende
dosis cinema*

Vice

(Niet) om te lachen

DE OSCARS
ESCAPE ROOM
WERK OHNE AUTOR
URBANUS: DE VUILNISHELD
IF BEALE STREET COULD TALK

#49

februari 2019

INFODAG 23 FEBRUARI

Ontdek onze bachelors en nieuwe graduates
in Antwerpen, Mechelen en Turnhout.

WWW.AP.BE/INFOMOMENTEN

APHogeschool

@AP_Hogeschool

APHogeschool

ARTESIS PLANTIJN
HOGESCHOOL ANTWERPEN

Robert Redford

Casey Affleck

Danny Glover

Tika Sumpter

with Tom Waits

and Sissy Spacek

the OLD Man & the GUN

This Story is Mostly True.

20/02/19 in de bioscoop

FROM THE DIRECTOR OF INSIDIOUS: THE LAST KEY

TEST YOUR LIMITS

ESCAPE ROOM

COLUMBIA PICTURES PRESENTS AN ORIGINAL FILM PRODUCTION "ESCAPE ROOM" TAYLOR RUSSELL LOGAN MILLER DEBORAH ANN WOLL JAY ELLIS TYLER LABINE
NIK DODANI WITH YORICK VAN WAGENINGEN MUSIC BY BRIAN TYLER & JOHN CAREY EDITOR STEVEN MIRKOVICH ACE PRODUCTION DESIGNER EDWARD THOMAS DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY MARC SPICER
EXECUTIVE PRODUCER REBECCA RIVO STORY BY BRAGI SCHUT SCREENPLAY BY BRAGI SCHUT AND MARIA MELNIK PRODUCED BY NEAL H. MORITZ ORI MARMUR DIRECTED BY ADAM ROBITEL

ORIGINAL FILM

PG-13

Soundtrack on Sony Classical

#EscapeRoomMovie

f /EscapeRoom

SONY

COLUMBIA PICTURES

a Sony Company

6 FEBRUARI IN DE BIOSCOOP

PROPERTY OF SONY PICTURES ENTERTAINMENT INC. ALL RIGHTS RESERVED. USE ONLY IN CONNECTION WITH THE MATERIALS IN STRICTLY PROHIBITED.

LIAM NEESON

COLD PURSUIT

REVENGE IS BEST SERVED COLD

27/02 IN DE BIOSCOOP

SONY PICTURES ENTERTAINMENT INC. ALL RIGHTS RESERVED. USE ONLY IN CONNECTION WITH THE MATERIALS IN STRICTLY PROHIBITED.

Actie!

Waarschijnlijk is het wat laat om over goede voornemens te beginnen – die verdomde winter-break, toch! – maar het moet gebeuren. *Vertigo* viert dit jaar namelijk zijn vijfde verjaardag en het is hoog tijd voor vernieuwing.

In de eerste plaats zullen we het papieren maandblad een make-over geven. De lay-out wordt een beetje opgefrist, aan sommige rubrieken wordt wat gemorreld en misschien wordt het weleens tijd voor een cartoon of een puzzel.

Daarnaast is het moment aangebroken om voluit in te zetten op diversificatie. Op redactioneel vlak hebben we min of meer een balans gevonden tussen mainstream, cross-over en arthouse, maar de samenstelling van ons team is nog steeds te blank en te mannelijk.

Hoe ingrijpend onze metamorfose wordt, kun jij mee bepalen. Hou je vooral niet in en stuur een mail naar info@vertigoweb.be waarin je laat weten wat je leuk vindt en/of mist in het magazine. Of beter nog: vertel ons waarom jij de ideale persoon bent om onze ploeg te versterken.

2019 zal voor *Vertigo* trouwens niet alleen in het teken staan van opfrissingswerken. We zullen ook vernemen of het Vlaams Audiovisueel Fonds ons structurele steun zal geven voor de komende jaren, een beslissing die bepalend zal zijn voor onze verdere evolutie.

Bovenal zal er tijdens dit jubileumjaar gefeest worden. Het startschot geven we deze maand met de vierde *Vertigo Awards*-show en avant-premières van de Oscarfavoriet *Vice*, het mogelijke Robert Redford-afscheid *The Old Man & the Gun* en de Liam Neeson-sneeuwthriller *Cold Pursuit*.

Tot in de cinema (of in onze mailbox)!

STEVEN TUFFIN
hoofdredacteur

@Waaanzenema

DE ROMA

- 21 FEB **ALFA MIST** + KARA (DJ)
- 14 MRT **ERIKSSON DELCROIX**
EERIE SQUARE DANCES OF THE FUTURE
- 29 MRT **ADIA VICTORIA**
THE DOPE QUEEN TOUR
- 11 APR **MARISSA NADLER**
- 17 APR **KOKOROKO**
- 24 APR **BLACKWAVE.**
- 30 APR **THE BONY KING OF NOWHERE**
+ BLACK SEA DAHU
- 9 MEI **HAUSCHKA**
- 18 MEI **MAISHA**
- 21 MEI **DANIEL NORRGREN**
WOOH DANG TOUR

DE ROMA: TURNHOUTSEBAAN 286, 2140 BORGERHOUT
TICKETS: WWW.DEROMA.BE + 03 600 16 60 + BALIE TURNHOUTSEBAAN 329 + FNAC-WINKELS

14

20

26

46

FLASHFORWARD

ACHTER DE SCHERMEN *De Patrick*

FILMFAN *Wim Vanlessen*

10

12

CLOSE-UP

VICE

14

WERK OHNE AUTOR

18

URBANUS: DE VUILNISHELD

20

EIGHTH GRADE

24

IF BEALE STREET COULD TALK

26

ESCAPE ROOM

30

THE OLD MAN & THE GUN

32

FREE SOLO

36

SPECTRUM *Francis Alijs & Manon de Boer*

38

DE OSCARS

40

POINT OF VIEW

RECENSIES

46

BESTE.FILM.OOIT. *Dr. Strangelove*

50

VERTIGO

Postbus 10009, 2000 Antwerpen

info@vertigoweb.be

www.vertigoweb.be

HOOFDREDACTEUR / BLADMANAGER Steven Tuffin – steven@vertigoweb.be

ADJUNCT-BLADMANAGER Peter Janssens – peter@vertigoweb.be

MEDEWERKERS Ruben Nollet, Chris Craps, Jonas Govaerts, Fien Meynendonckx, Christophe Verbiest

WEBMASTER Hans Verschooten

WEBREDACTIE Arno Callens

EINDREDACTIE Piet Uyttebroeck

LAY-OUT Geert Verbist

FOTOGRAAF Greetje Van Buggenhout

RECLAMEREGIE info@vertigoweb.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER Dorian van den Bremt, Postbus 10009, 2000 Antwerpen

DRUK Moderna Printing

Niets uit deze uitgave mag worden veeleelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, scan of op enige andere wijze, zonder voorafgaand schriftelijk akkoord van de uitgever.

www.twitter.com/VERTIGObe f www.facebook.com/VERTIGObe

VAF
FILM

Vlaanderen
verbeelding werkt

BBC

BLUE PLANET II

— LIVE IN CONCERT —

Take A Deep Breath

SPECTACULAR IMAGES FROM BBC STUDIOS BLUE PLANET II
4K-ULTRA-HD LED SCREEN – FULL SYMPHONY ORCHESTRA
MUSIC BY HANS ZIMMER, JACOB SHEA & DAVID FLEMING

10.03.2019
PALEIS 12
BRUSSELS EXPO

THE WORLD OF

HANS ZIMMER

A SYMPHONIC CELEBRATION

*Experience moments of magic
from the movies*

CURATED BY
HANS ZIMMER

31.03.2019
PALAIS 12
BRUSSELS EXPO

9 NOV 2019
SPORTPALEIS
ANTWERPEN / ANVERS

www.WORLDOFHANSZIMMER.com

De Patrick

Voedingsconsulent Fernand De Baets geeft Vlaamse acteurs hun vet.

tekst JONAS GOVAERTS
foto GREETJE VAN BUGGENHOUT

Om zeventien kilo bij te komen voor zijn rol in *De Patrick*, de komedie van Tim Mielants over de papperige klusjesman van een naaktcamping, deed de doorgaans afgetrainde Kevin Janssens zich gedurende zeven weken tegoed aan fastfood, roomijs en bier. 'Niet mijn idee,' zegt voedingconsulent Fernand De Baets. 'Zoals veel acteurs ging meneer Janssens ervan uit dat bij zo'n verdikkingsdieet alles is toegestaan. Sorry, maar ik maak geen mensen ziek. Bij mij staat de gezondheid op de eerste plaats.'

Volgens De Baets, die eerder al Koen De Graeve (*Tot altijd*), Vincent Rottiers (*Engel*) en Niels Willaert (*Coureur*) begeleidde, is Kevin slechts één keer bij hem op consultatie geweest: 'Ik had nochtans een heel schema voor hem opgesteld. Ik wilde hem voeding voorschrijven die energetisch zeer hoog was, maar laag in volume. Chocolademelk verrijkt met extra voedingsstoffen, bijvoorbeeld. Maar daar had meneer Janssens blijkbaar geen zin in. Mij goed, maar dan wil ik ook niet vernoemd worden op de generiek.'

Toch kijkt De Baets uit naar *De Patrick*: 'Ik probeer alle Belgische producties te bekijken, niet alleen degene waar ik aan heb meegewerkt. We moeten de lokale cinema een beetje steunen, hè. Bovendien zitten we hier met enkele steengoede acteurs. Ook Kevin Janssens, ja.' (lacht) ▣

VOORJAAR 2019 IN DE BIOSCOOP

@Jonas_Govaerts

Wim Vanlessen

In zijn afscheidsvoorstelling *Boléro* danste Wim Vanlessen (42) nog onvermoeibaar op een gigantische tafel. Vandaag wil de voormalige *principal* van Ballet Vlaanderen en het onderwerp van het nieuwe boek *Dancer* vooral languit in de sofa – of de bioscoopstoel – liggen. ‘Cinema betekent voor mij: twee uur volledig weg van de wereld zijn.’

tekst JONAS GOVAERTS foto GREETJE VAN BUGGENHOUT

Wat is je vroegste filmherinnering?

WIM VANLESSEN: ‘De eerste film die ik in de bioscoop zag, was *E.T. the Extra-Terrestrial*. Ik moet toen een jaar of vijf geweest zijn. Het was een bijzonder emotionele ervaring. Dat arme wezentje!’

Welke film heeft je weggeblazen?

‘Het is al eventjes geleden, maar: *Avatar*, James Camerons science-fictionepos in 3D. Ik herinner me dat ik echt moest bekomen toen het licht in de zaal aanging. Wow! Waar ben ik? Met wie zit ik hier? (lacht) Laat die sequels maar snel komen!’

Wat is je favoriete filmgenre?

‘Al sinds mijn negende draait mijn hele bestaan om dans. Dat is best vermoeiend. Als ik naar de bioscoop ga, is dat in de eerste plaats om geëntertaint te worden en twee uur lang volledig weg van de wereld te zijn. Dat betekent echter niet dat ik enkel hersenloze blockbusters tot mij neem. Van een degelijke biopic kan ik ook enorm genieten. *The Queen* met Helen Mirren, bijvoorbeeld.’

“BEPAAALDE DINGEN UIT BLACK SWAN
ZIJN UITERST HERKENBAAR.”

Ben je al verliefd geweest op een filmpersonage?

‘Ja, op Patrick Swayze in *Dirty Dancing*. (lacht) Als puber droomde ik ervan om op vakantie te gaan en door Swayze van mijn sokken te worden geblazen.’

Welke verguisde film vind je stiekem geweldig?

‘De eerste *Sex and the City*. Ik hou enorm van New York en als ik die film zie, wil ik onmiddellijk verhuizen. De sequel, die zich in Abu Dhabi afspeelt, is al een pak minder. Al zal ik niet wegzappen wanneer hij op tv passeert.’

Welke bejubelde prent laat je dan weer koud?

‘*The Wolf of Wall Street* vond ik maar

niks. Ik ben fan van Leonardo DiCaprio, maar in die film was hij simpelweg irritant.’

Heb je iets met Vlaamse cinema?

‘Oscars zal hij misschien niet winnen, maar ik heb met veel plezier naar *Patser* van Adil El Arbi en Bilall Fallah gekeken. Voor mij was dat puur entertainment. Een film van meer dan twee uur maken die geen seconde verveelt: doe het hen maar eens na.’

Naar wiens nieuwe film ga je sowieso kijken?

‘Meryl Streep. Of ze nu een seksbom, een zwerfster of een zottin speelt: Streep is altijd top. Zelfs in *The Devil Wears Prada*, nog zo’n guilty

pleasure. Die heb ik wel tien keer opnieuw gezien.’

Welke film geeft jouw leefwereld accuraat weer?

‘*Black Swan*, Darren Aronofsky’s horrorfilm over een flippende ballerina. Uiteraard zijn bepaalde elementen zwaar overdreven. Wij breken onze knieën niet aan de lopende band en zitten zelden met messen achter elkaar aan. (lacht) Maar op andere vlakken is de film wel degelijk realistisch: de jaloerse rivale, de pushy moeder, de intimiderende regisseur... Uiterst herkenbaar, allemaal.’

Wie moet jou spelen in een biopic?

‘Ken je Robert Fairchild? Een Broadway-acteur, die ook steengoed kan zingen en dansen. Hij is binnenkort te zien in de verfilming van de musical *Cats* door Tom Hooper. Die mag van mij wel meespelen in *Wim: De film*.’ (lacht) ▣

@Jonas_Govaerts

Wim Vanlessen – *Dancer*

Kannibaal

UITGEVERIJKANNIBAAL.BE

POLITIEK INCORRECT

Vier jaar geleden verraste comedyregisseur **Adam McKay** met *The Big Short*, een bijtende satire over de bankencrisis. Met het voor acht Oscars genomineerde *Vice*, een meedogenloos portret van Dick Cheney, de machiavellistische vicepresident van George W. Bush, doet hij er nog een schepje bovenop. 'Ik weet niet meer of ik moet lachen, huilen of kwaad zijn.'

tekst RUBEN NOLLET

Van Dick Cheney wordt gezegd dat hij een van de invloedrijkste vicepresidenten uit de Amerikaanse geschiedenis is. Velen zijn immers van mening dat zijn ‘baas’ George W. Bush slechts een marionet was die door de ex-CEO van de oliemultinational Halliburton handig werd uitgespeeld om lucratieve overheidscontracten voor zijn voormalige werkgever binnen te halen.

Zo was het Cheney’s idee om in 2003 de oliestaat Irak binnen te vallen omdat het regime van Saddam Hoessein in het bezit zou zijn van massavernietigingswapens. Een claim die reeds tijdens die oorlog naar het rijk der fabelen werd verwezen. Tien jaar na het einde van zijn tweede ambtstermijn lijkt het blazoen van Bush opgepoetst, maar over de intussen 78-jarige ex-vice blijft een waas van mysterie hangen. Reden genoeg voor regisseur Adam McKay om zijn verhaal te vertellen.

Darth Vader

Cheney loopt als een rode draad door de carrière van McKay. Toen die aan het begin van dit millennium aan het hoofd stond van het schrijversteam van de sketchshow *Saturday Night Live*, voerde hij hem vaak op. Het koosnaampje dat hij voor Cheney bedacht: Darth Vader. ‘We waren kwaad toen Bush, Cheney en de rest de oorlog in Irak begonnen’, verklaart McKay. ‘We stapten mee in betogingen en maakten grappen over het feit dat Cheney de man was die achter de schermen de touwtjes in handen had en over die keer dat hij tijdens een jachtpartij een oude advocaat in het gezicht schoot.’

Enkele jaren later veroverde McKay dan weer Broadway met het toneelstuk *You’re Welcome America*. Daarin beschreef Bush, gespeeld door McKay’s buddy Will Ferrell, hoe hij Cheney ooit in de kelder van het Witte Huis betrapte terwijl die in een kamer vol pentagrammen geneukt werd door een demonische reuzengeit. Een passage waarnaar Christian Bale, die maar liefst twintig kilogram aankwam om Cheney te vertolken in *Vice*, duidelijk

Sam Rockwell, Adam McKay & Christian Bale

knipoogde toen hij tijdens zijn overwinningsspeech op de Golden Globes Satan bedankte.

Zwijgzame man

Dat McKay nu een hele film aan Cheney heeft gewijd, is dus geen verrassing. Hij kreeg het idee toen een zware griep hem velde na de uitputtende promotiecampagne voor *The Big Short*, zijn vlijmscherpe satire over de financiële crisis van 2008. Omdat hij binnen moest blijven, las hij het eerste boek dat zijn aandacht trok: *Angler: The Cheney Vice Presidency*. Het opende zijn ogen. De titel verwijst niet alleen naar Cheney’s passie voor vliegvissen, maar ook naar zijn oog voor detail en onmetelijke geduld. ‘Uit dat boek bleek dat die zwijgzame man de wereld

veranderd had. Dat inspireerde me om *Vice* te maken. Net zoals *The Big Short* gaat de film over mensen en gebeurtenissen die onze wereld heel sterk beïnvloeden zonder dat we het in de gaten hebben. Dat soort verontrustende zaken leg ik graag bloot.’

Omdat Cheney het liefst in de schaduw werkte, was het een hele krachttoer om voldoende informatie te verzamelen, ook al zijn er intussen talloze boeken over hem verschenen. ‘Er waren veel hiaten die we nog moesten invullen. Omdat ik met *Vice* iets anders wilde brengen dan wat reeds gepubliceerd werd, bleef de film ook steeds groeien. In de eerste plaats schetsen we een portret van Cheney, maar als je dat accuraat wilt doen, moet je ook een portret schetsen van

McKay. ‘Een briljante, scherpzinnige en mooie vrouw. Als je iemands verhaal wilt vertellen, hoop je altijd op een ‘Rosebud’, een element dat je net zoals in *Citizen Kane* helpt te begrijpen hoe iemand geworden is wie hij is. Wel, eigenlijk is Lynne de Rosebud van Cheney.’

Dat wordt nergens in de film duidelijker dan in een memorabele bedscène, waarin Dick en Lynne plots met elkaar beginnen te praten in shakespeariaans Engels alsof ze in *Macbeth* zijn beland. Het is slechts een van de vele clevere toetsen die McKay aanbrengt, net zoals hij in *The Big Short* complex financieel jargon verteerbaar maakte door het te laten uitleggen door Margot Robbie. In een bubbelbad. Met een glas champagne in de hand.

Steigerende vorm

In *Vice* hebben die surrealistische scènes echter een andere bedoeling. ‘Ik wilde absoluut een traditionele, stoffige biopic vermijden. Als je Cheney’s verwezenlijkingen op een rijtje zet, kom je tot de vaststelling dat het vaak puur bureaucratische ingrepen waren. *Vice* mocht echter geen film vol gesprekken in bureaus en kantoororganen worden. Ik wilde een film waarbij de kijker nooit kan indommelen, die qua vorm steigert en tegenstribbelt. Dat past ook beter bij onze chaotische wereld.’

Ondanks de nogal zware thematiek kan er tijdens *Vice* ook gelachen worden. Van de lolbroekenhumor van *Anchorman*, *Talladega Nights*, *Step Brothers* en McKay’s andere werk met Will Ferrell is echter geen sprake. De kans dat de regisseur binnenkort terugkeert naar dat genre is trouwens klein. ‘Kijk naar hoe de wereld eraan toe is. Hoe wil je in zo’n context komedies à la *Step Brothers* maken? Ik heb me geweldig geamuseerd met die films, maar ik denk dat ze vandaag niet meer zouden aanslaan. Je ziet dat soort humor ook niet meer. Ik doe wat juist aanvoelt. Dat betekent dat mijn stijl ook zal blijven evolueren. De projecten waar ik nu mee bezig ben, zijn compleet anders dan *Vice*.’

Het einde is nabij!

McKay blijft zoeken naar verhalen die op een onderhoudende manier belangrijke thema’s aankaarten. Zijn nieuwe stokpaardje lijkt global warming te worden: dat fenomeen staat op zijn Twitter-ID maar liefst driemaal vermeld. ‘De klimaatcrisis vormt een grote bedreiging voor de mensheid. Ik wist dat we er slecht aan toe waren, maar toen ik het recente VN-rapport las, sloeg ik steil achterover. Het deed me denken aan die cartoons met een mannetje dat een bord draagt met een ‘Het einde is nabij!’-opschrift. Vroeger konden we daar hartelijk om lachen. Vandaag zijn er massa’s wetenschappers die dat ventje gelijk geven. Dit is een bizarre tijd. Ik weet nooit of ik moet lachen, huilen of kwaad zijn.’

Die twijfel houdt McKay niet tegen. Hij is op verschillende fronten politiek actief en zijn films zijn nooit neerslachtig. *Vice* is daarop geen uitzondering, getuige de geestige scène na de eindgeneriek over een kibbelend testpubliek. ‘Bij de eerste testvisies hadden de mensen de zaal depressief verlaten’, grinnikt McKay. ‘Op de keper beschouwd is dit ook een deprimerend verhaal, maar ik blijf optimistisch. Ik ben ervan overtuigd dat er nog hoop is. Daarom heb ik die scène toegevoegd en er *America* uit *West Side Story* onder gezet, weliswaar met een licht gewijzigde, bijtende tekst. Als je een tragedie opsmukt met wat humor en lichtheid, motiveer je het publiek om zelf in actie te komen.’ ▣

VANAF 27 FEBRUARI IN DE BIOSCOOP

@RubenNollet

» MALLE MCKAY

Op Vertigoweb.be negeren we eventjes het serieuzere werk van Adam McKay en zoomen we in op zijn komische knallers *Anchorman*, *Talladega Nights* en *Step Brothers*.

CHEF D'OEUVRE

Zijn debuut *Das Leben der Anderen* leverde hem faam en een Oscar op. *The Tourist*, met Angelina Jolie en Johnny Depp, werd vervolgens een flop. Het fascinerende kunstdrama *Werk ohne Autor* zet de Duitse regisseur **Florian Henckel von Donnersmarck** nu weer op het juiste pad. Maar dat heeft bloed, zweet en veel tranen gekost.

tekst RUBEN NOLLET

Het verhaal dat Florian Henckel von Donnersmarck in *Werk ohne Autor* vertelt, is niet uit de lucht gegrepen. Net zoals zijn hoofdpersonage heeft de boomlange Duitse regisseur veel tegenslagen gekend. Alle verhoudingen in acht genomen weliswaar. Kurt Barnert, de centrale figuur in de film, is namelijk gebaseerd op de Duitse kunstschilder Gerhard Richter, die onder twee repressieve politieke regimes heeft geleefd.

Als kind maakte Richter het Derde Rijk mee, dat veel kunst als verdorven bestempelde en vernietigde. Na de oorlog wilde Richter zijn artistieke passie uitleven, maar omdat hij aan de verkeerde kant van het IJzeren Gordijn geboren was, moest hij weer in de pas

lopen. Later belandde hij in Düsseldorf en kon hij eindelijk op zoek naar zijn stem als kunstenaar. *Werk ohne Autor* werpt een licht op meerdere decennia Duitse geschiedenis en weeft daar een ontroerende liefdeshistorie én een dramatische thriller rond.

Nood aan lichtheid

Hoewel de tegenslagen die Henckel von Donnersmarck naar deze film geleid hebben verbleken bij wat Richter meegemaakt heeft, zijn ze ook niet niks. Het succes van zijn debuut *Das Leben der Anderen* verzuurde compleet toen bleek dat hoofdrolspeler Ulrich Mühe, met wie de regisseur een zeer hechte band had, aan een ongeheeselijke maagkanker leed.

‘Slechts een paar mensen wisten

ervan’, vertelt hij. ‘Ulrich wilde niet dat de erkenning die hij eindelijk kreeg overschaduwd zou worden door zijn ziekte.’ *Das Leben der Anderen* mocht dan wel de prijzen aan elkaar rijgen – waaronder de Oscar voor beste niet-Engelstalige film – het succes had een gitzwarte rand. Tot overmaat van ramp verloor Henckel von Donnersmarck een jaar later zijn vader, ook aan kanker.

‘Na die dubbele uppercut had ik dringend nood aan wat lichtheid. *The Tourist* leek me ideaal, een charmant en entertainend filmpje met twee bijzonder aangename hoofdrolspelers dat zich afspeelt in Venetië, een van mijn favoriete steden.’ Het eindresultaat werd echter met de grond gelijk gemaakt.

‘Volgens mij had dat met verwachtingen te maken. De critici hoopten op een even stevige maaltijd à la *Das Leben der Anderen*, maar kregen een luchtig dessertje voorgeschoteld. Het hielp ook niet dat de studio de film in de markt zette als een actiethriller, terwijl het eigenlijk om een romantisch reisverhaaltje ging.’

Inslaande bliksem

De regisseur voelde zich verongelijkt, maar had zijn antwoord al klaar: een donker drama over zelfmoord, weliswaar gebracht met pit en energie. Weer sloeg het noodlot toe. Henckel von Donnersmarck's beste vriend – ‘de enige persoon die ik drie keer per week zomaar opbelde’ – stapte uit het leven.

‘Toen dat gebeurde, begreep ik dat ik

mijn volgende project heel zorgvuldig moest kiezen. Waar wilde ik de volgende paar jaar van mijn leven aan besteden? Na diep nadenken besliste ik om iets te vertellen over menselijke creativiteit. Hoe slagen kunstenaars erin om de vreselijke dingen die hun overkomen in iets prachtig te transformeren?’

In eerste instantie ging Henckel von Donnersmarck op zoek in de wereld van de opera, maar de bliksem sloeg pas in toen hij toevallig aan de praat raakte met een Duitse journalist die een biografie over Richter had geschreven en een opmerkelijke ontdekking had gedaan over diens schoonvader.

‘Dat verhaal bood me de kans om een passioneel drama te vertellen tegen de achtergrond van wat ik het

best ken: de Duitse geschiedenis van de twintigste eeuw. Bovendien kon ik het over kunst hebben en daar denk ik sowieso voortdurend aan.’ ▣

VANAF 6 FEBRUARI IN DE BIOSCOOP

@RubenNollet

» GEBASEERD OP

De nieuwe Henckel von Donnersmarck is min of meer gebaseerd op het leven van Gerhard Richter. Op Vertigoweb.be vind je meer films die indirect geïnspireerd zijn op bestaande figuren.

HITFILM HIER, HITFILM WAAR

Binnen enkele maanden viert **Urbanus** zijn zeventigste verjaardag. In dit jubileumjaar komt ook de vierde film uit die rond zijn persoontje draait: *Urbanus: De vuilnisheld*, een animatielangspeler gebaseerd op zijn populaire stripreeks. *Vertigo* nam samen met de komiek uit Tollembeek zijn filmografie onder de loep. 'In Hollywood dachten ze waarschijnlijk: *who the fuck is Urbanus?*'

tekst JONAS GOVAERTS

HECTOR (1987)

KORT: Hector, een weeskind van 35 jaar, wordt geadopteerd door een verre tante, die hem een thuis geeft in de dorpsbakkerij. Al gauw krijgt de ietwat naïeve kerel het aan de stok met de lokale macho. Met net geen miljoen bezoekers was Stijn Coninx' regiedebuut drie jaar lang de succesvolste Vlaamse film tot dan toe, tot Koko Flanel hem in 1990 van de troon stootte.

'Eigenlijk is *Hector* ontstaan uit afgunst. Ik kwam met mijn zaalshows steeds opnieuw in dezelfde dorpen terecht en begon jaloers te worden op Engelstalige komieken als Benny Hill. Die waren niet echt grappiger dan ik, maar konden wel overal ter wereld optreden. Niet dat *Hector* per se een wereldhit moest worden, maar dankzij de ondertitels konden ze in China of Frankrijk toch meelachen. Wist je trouwens dat ik in die film in feite aan methodacting deed? Ik had destijds in de krant gelezen dat Robert De Niro voor zijn rol in *Brazil* eerst een paar maanden met een loodgieter op stap was geweest. Zoveel moeite wilde ik zelf niet doen, maar het gaf me wel het idee om *Hector* in een bakkerij te situeren. Van brood wist ik namelijk alles af omdat ik als tiener drie jaar lang als bakkershulpje had gewerkt.' (lacht)

KOKO FLANEL (1990)

KORT: Nadat hij door een stom toeval opduikt in een reclamecampagne voor bontjassen, groeit Placide Smellekens, een eenvoudige verkoper van nestkastjes, uit tot dé sensatie van de catwalk. Ook de tweede samenwerking tussen Urbanus en Stijn Coninx bleek een enorm succes: negentien jaar lang deed geen enkele Vlaamse film het beter, tot in 2009 *Loft* verscheen.

'Toen ik nog voor tv werkte, deed ik al mijn stunts gewoon zelf. Voor de scène waarin Placide met zijn caravan de berg afrolt, stond de verzekering erop dat we een stuntman inschakelden. Die man leek als twee druppels water op mij, maar bewoog helemaal anders. Zodra het shot was ingeblikt, heeft producent Erwin Provoost de verzekeraars meegenomen naar een restaurant ver weg van de set en heb ik die gevaarlijke afdaling nog drie keer zelf gedaan.' (lacht) Ik werkte heel graag samen met Stijn omdat hij mij als acteur volledig vrijliet. Als we het toch oneens waren, hadden we een afspraak: op het vlak van camerawerk mocht hij de knoop doorhakken, wat humor betrof was ik de baas.'

DE ZEVENDE HEDEL (1995)

KORT: Wanneer de suïcidale snul Samuel zijn depressieve buurvrouw van een zelfmoordpoging redt, maakt hij haar wijs dat hij haar geslachtloze engelbewaarder is. Urbanus' langverwachte derde film, geschreven en geregisseerd door de Fransman Jean-Paul Lilienfeld, werd een gigantische flop.

'In Hollywood hadden ze gemerkt dat er in België iets raars aan de hand was: *The Untouchables* moest het afleggen tegen *Hector* en *Born on the Fourth of July* tegen *Koko Flanel*. Waarschijnlijk dachten ze: *who the fuck is Urbanus?*, waarop de baas van de Amerikaanse distributeur UIP veel geld investeerde in *De zevende hemel*. Ik denk dat die man nadien ontslagen is. (lacht) Het is mis beginnen te gaan toen Lilienfeld aangaf dat hij zelf wilde regisseren. Neem mijn zelfmoordpoging in het begin van de film. Ik wilde met één been in een vollopend bad staan en ondertussen met een snelbinder een stapel dakpannen rond mijn hoofd binden. (lacht) Maar Lilienfeld moest daar niets van weten. En zo ging dat de hele tijd door. Ik voelde me verraden. Ik ben artiest geworden omdat ik vrij wilde zijn en op dat moment mocht ik niet eens mijn eigen keuzes maken.'

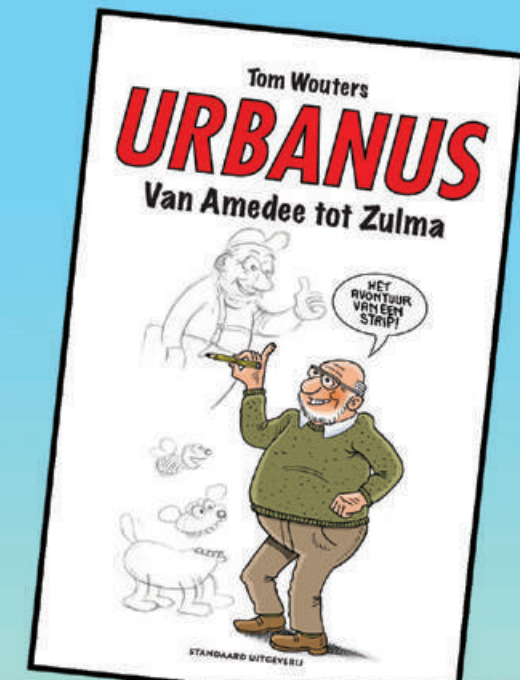
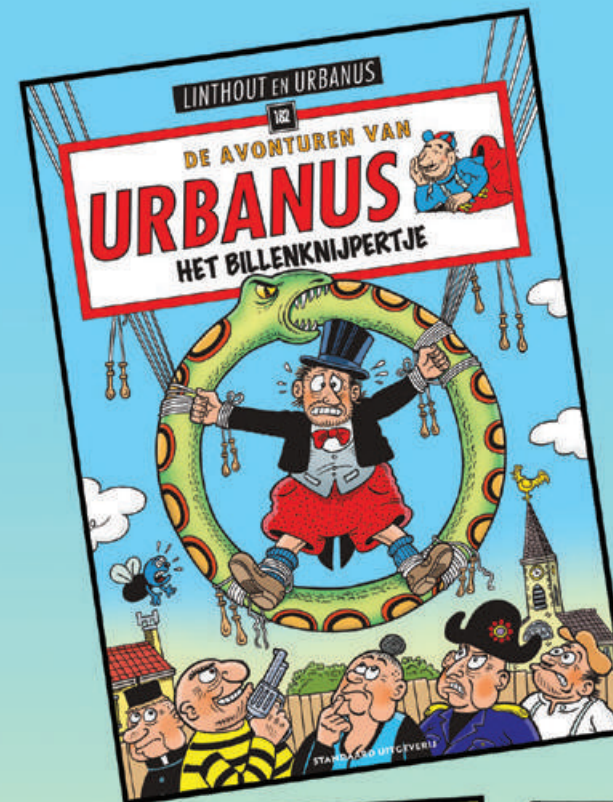
URBANUS: DE VUILNISHELD (2019)

KORT: Urbanus en zijn vrienden binden de strijd aan met een louche zakenman, die van Tollembeek een gigantische vuilnisbelt wil maken. Een animatiefilm gebaseerd op de populaire stripreeks *De avonturen van Urbanus*, rond de fictieve jeugd van de Vlaamse komiek.

'Ik kreeg het idee toen ik op vakantie was in Noorwegen. Een snuggere burgemeester had daar voorgesteld om al het afval van Oslo in zijn dorp te dumpen. Met het geld dat hij daarmee verdiende, vergoedde hij vervolgens de dorpsbewoners. Of dat was toch het idee. Uiteraard liep alles in het honderd. Een ideaal scenario voor Tollembeek, dus. (lacht) Peter Bouckaert, de producent, had maar één verzoek: dat de film *Kinderen Toegelaten* zou zijn. Er zitten wel wat dubbele bodems in, maar niet zoveel als in de strips. Het is overigens vooral Willy (Linthout, tekenaar en coscenarist, nvdv.) die zich daar schuldig aan maakt: "Het volk wil meer vuiligheid", zegt hij dan. Met 'het volk' bedoelt hij de drie tooghangers van zijn stamcafé in Lokeren, die hem wekelijks vragen of hij Eufrazie nog eens in haar bloot gat wil tekenen. (lacht) Voor alle duidelijkheid: *De vuilnisheld* is wel degelijk bedoeld voor de hele familie.' ▣

VANAF 27 FEBRUARI IN DE BIOSCOOP

@Jonas_Govaerts

DE VUILNISHELD IS EEN KEITOFFE FILM, MAAR WIST JE DAT URBANUS OOK AL MEER DAN 180 STRIPAVONTUREN HEEFT BELEEFD?

EN DAT HIJ SAMEN MET ONZE TEKENAAR WILLY LINTHOUT ZIJN VERHAAL OVER 35 JAAR STRIPS VERTELT IN EEN ECHT BOEK? MET ARCHIEFFOTO'S NOG WEL!

ALS JE DAN NOG NIET GENOEG WEET, KAN JE OOK NOG DE FILMSPECIAL KOPEN. VOL STUNTS, SPECIAL EFFECTS EN LITERS NAMAAMBLOED...

URBANUS
DE STRIPHELD
ELKE DAG IN UW LUIE ZETEL

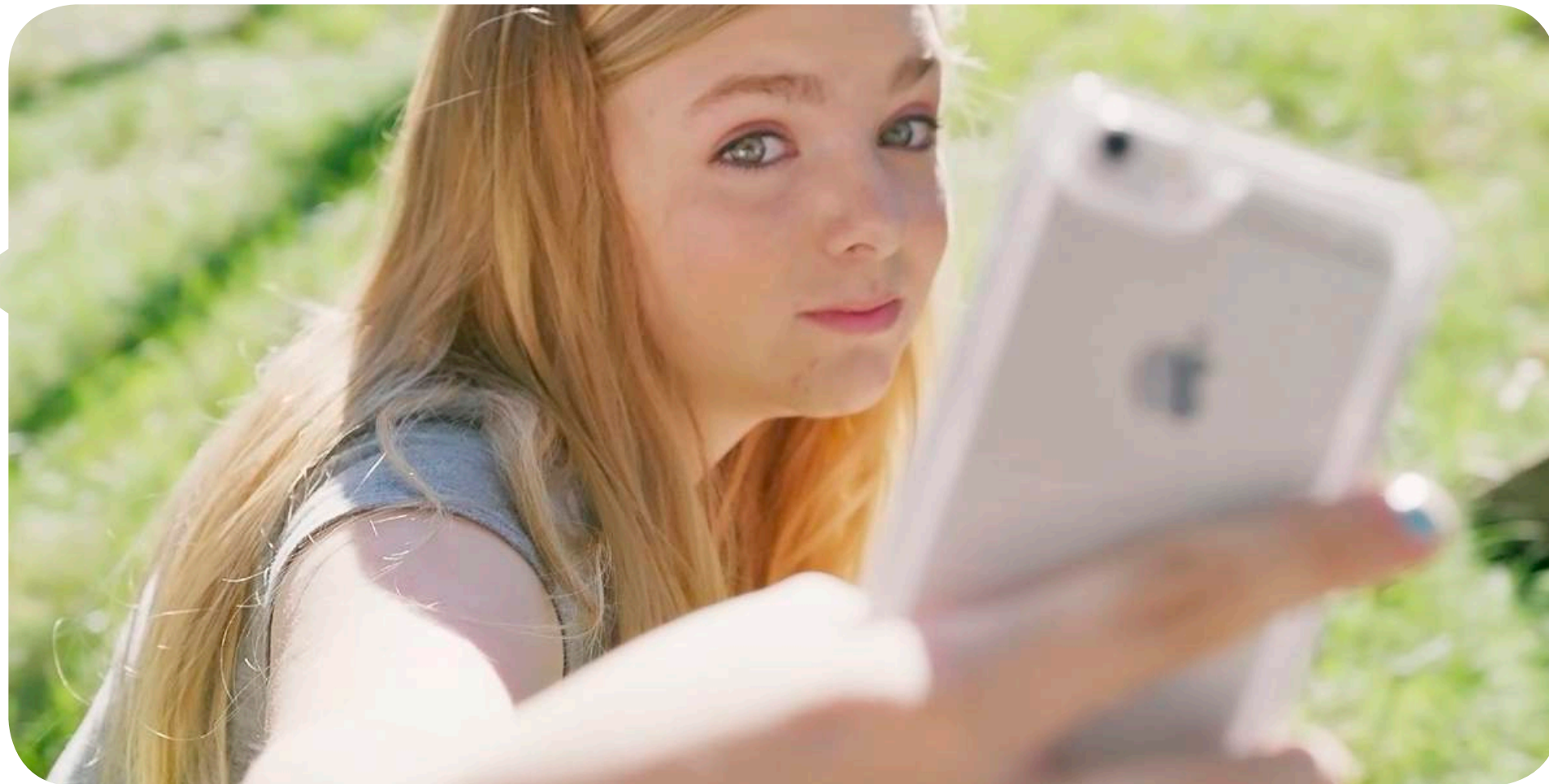

STANDAARD UITGEVERIJ

DIGITALE JEUGD

De Amerikaanse komiek Bo Burnham werpt in zijn regiedebuut *Eighth Grade* een tragikomische blik op het leven van een dertienjarig meisje dat motiverende filmpjes op YouTube plaatst, maar vooral op zoek is naar zichzelf. Zonder hoofdrolspeelster **Elsie Fisher** was de film nooit de voltreffer geworden die hij nu is. Niet slecht voor iemand die op het punt stond om te stoppen met acteren.

tekst RUBEN NOLLET

He's so fluffy!' Met die dolenthousiaste gil en een eenhoornknuffel in de armen veroverde Agnes, het jongste kind uit de *Despicable Me*-films, de harten van het publiek. Wisten wij veel dat Elsie Fisher, het meisje dat achter dat schattige stemmetje schuilging, acht jaar later het Sundance Film Festival zou veroveren als de hoofdrolspeelster van een indie.

Fisher, vandaag vijftien, is in *Eighth Grade* verbluffend als Kayla, een modaal meisje dat niets liever wil dan haar plaats in de wereld vinden. Ironisch genoeg leeft ze zich vooral uit met zelfgemaakte YouTube-filmpjes waarin ze anderen levenswijsheden en inzichten meegeeft die ze zelf niet in de praktijk kan omzetten.

ELSIE FISHER: 'Ik herken mezelf in Kayla, al is ze wel introverter dan ik op die leeftijd. Ik kroop makkelijker uit mijn schulp. Kayla is stiller en emotioneel minder rijp, maar op veel vlakken vind ik haar net sterker. Ik weet bijvoorbeeld niet of ik de moed zou kunnen opbrengen om 'nee' te zeggen als een jongen mij zo opdringerig zou benaderen als in de film. Dat vind ik heel dapper van haar.'

Hoeveel inspraak had je in je personage?

'Er werd zeker naar me geluisterd als ik suggesties deed, bijvoorbeeld over haar kleren. Bo, de regisseur, wilde dat Kayla er realistisch uitzag. In veel films is het overduidelijk dat de tienerpersonages gekleed zijn door een specialist, iemand met smaak. Kayla's

klere passen niet echt bij elkaar en dat past perfect bij wie zij is. Haar kamer heb ik ook helpen inrichten. De affiche van *Hamilton* hangt op haar muur omdat dat mijn favoriete musical was toen ik dertien was. Idem voor de posters van *Rick and Morty* en *Pokémon*.'

Hoe zou je Kayla's relatie met het internet omschrijven?

'Complex, maar ook positief. Kayla gebruikt YouTube als een manier om haar gevoelens uit te drukken. Haar filmpjes vormen een soort dagboek. Voor mij gaat de film voor een groot stuk over hoe moeilijk iedereen het heeft met het internet. Het is een tweesnijdend zwaard. Het internet heeft zeker een positieve kant: je kunt er geestverwanten, warmte en liefde vinden. Maar er is ook een negatieve

kant: je ziet hoe sommigen er leeg en eenzaam van worden omdat ze er alleen maar beelden van gelukkige mensen zien. Het is niet makkelijk om daarmee om te gaan, zeker niet voor pubers. Voor ons lijkt de wereld sowieso al gigantisch en het internet maakt alles nog groter.'

Vind je het niet bizar dat *Eighth Grade* in Amerika een R-rating gekregen heeft, waardoor dertienjarigen zoals Kayla alleen onder begeleiding van een volwassene kunnen gaan kijken?

'Ik snap er niets van. *Eighth Grade* is een eerlijke film over tieners vol positieve boodschappen. En daar mogen we niet naartoe. De film in de zaal daarnaast, waarin iedereen overhoop wordt geknald, is dan weer geen enkel probleem. *Eighth Grade* toont

de wereld zoals die is: Kinderen Niet Toegelaten. De film overdrijft niets. Veel mensen lijken niet te snappen dat het er werkelijk zo aan toegaat. Tieners worden vaak blootgesteld aan dingen waar we nog te jong voor zijn.'

Vlak voor je auditie deed voor *Eighth Grade* wilde je nog stoppen met acteren. Wat was er aan de hand?

'Vooral het feit dat ik zo moeilijk aan werk raakte. Het lukte me maar niet om een deftige rol te pakken te krijgen. Ik was zelfs niet meer zeker of ik nog wel wilde acteren. Ik teken graag en dacht dat ik beter animatie zou studeren. Voor alle duidelijkheid: ik ga opnieuw volledig voor mijn acteercarrière. Al blijft het een zware opgave. Audities zijn de hel. Het is een extreem vernederend

en ontmoedigend proces, zeker als je nog zo jong bent. Dan komt het hard aan om honderd keer 'nee' te moeten horen. Maar ik ga blijven knokken.'

VANAF 20 FEBRUARI IN DE BIOSCOOP

@RubenNollet

» BEZIGE BO

Eighth Grade is de eerste langspeelfilm van de komiek Bo Burnham, maar dit manusje-van-alles heeft tal van bezigheden. Op [Vertigoweb.be](https://vertigoweb.be) proberen we ze allemaal op te sommen.

LIEFDE & POLITIEK

Met zijn boekverfilming *If Beale Street Could Talk* tekent Barry Jenkins voor een poëtisch drama over hoe een valse beschuldiging de relatie van een Afro-Amerikaans koppel in gevaar brengt. De *Moonlight*-Oscarwinnaar hoopt er de legendarische schrijver James Baldwin mee te introduceren aan een jonger publiek. 'Zijn woorden hebben de tand des tijds doorstaan.'

tekst CHRIS CRAPS

James wie? Die vraag stelde Barry Jenkins zich jaren terug ook. De homoseksuele

Afro-Amerikaanse schrijver en activist James Baldwin (1924-1987) was in de jaren 60 en 70 vooral bekend bij de intellectuele elite. De erudiete man, die tijdens de oorlogsjaren een studentenkamer deelde met Marlon Brando, groeide door zijn rake essays en romans uit tot dé stem van de Afro-Amerikaanse gemeenschap en de homobeweging.

Jammer genoeg raakte Baldwins werk na zijn dood in de vergetelheid. Raoul Pecks documentaire *I Am Not Your Negro*, gebaseerd op het laatste, onafgewerkte essay van de schrijver, liet een nieuwe generatie kennismaken

met 's mans oeuvre en effende voor Jenkins het pad om *If Beale Street Could Talk*, Baldwins roman uit 1974, te verfilmen.

Hoe heb jij het werk van Baldwin leren kennen?

BARRY JENKINS: 'Ik begon zijn boeken te lezen toen ik studeerde. Ik had een relatie met een iets ouder meisje uit het laatste jaar. Toen ze me de bons gaf, zei ze dat ik Baldwin moest lezen. Dat was haar manier om te zeggen dat ik volwassen moest worden. (lacht) Ik had namelijk nogal conservatieve ideeën over mannelijkheid.'

Wat leerde Baldwin je over dat onderwerp?

'Dat mannelijkheid niet zo rigide is

als ik tot dan toe had gedacht. Het was de eerste keer dat ik geconfronteerd werd met zo'n gedurfde, open beschrijving van homo- en bisexualiteit, en dan nog door een zwarte man die opgroeide in Harlem. Ik ervoer het als een soort intellectuele explosie. Dat meisje wist heel goed wat ze bij mij teweeg zou brengen.' (lacht).

Waarom wilde je uitgerekend *If Beale Street Could Talk* verfilmen?

'Toen ik dat boek las, was ik enorm ontroerd door de schoonheid, weelderigheid en sensualiteit van de romance tussen de hoofdpersonages Tish en Fonny. Die twee waren overduidelijk zielsgenoten en zo'n koppel had ik nog maar zelden gezien in een film over zwarte mensen.'

Stephan James, Barry Jenkins & KiKi Layne

Waarom vond je een verfilming noodzakelijk?

'Ik wist dat Baldwin slechts twee keer verfilmd was. Er was de tv-reeks *Go Tell It on the Mountain* uit 1984 en in 1998 maakte de Fransman Robert Guédiguian *À la place du coeur*, gebaseerd op *If Beale Street Could Talk*. Het was dus hoog tijd voor een Amerikaanse versie.'

Hoe vond je het evenwicht tussen de romance en de politieke boodschap?

'Door heel hard te zwoegen. (lacht) Tijdens de postproductie bleek de mix van liefde en sociale kritiek best lastig. Film is het perfecte medium om liefde en verliefdheid mee uit te beelden. Het kan je helemaal meesleuren in die emoties. Maar wanneer het relaas donkerder wordt, moet je de kijker onderdompelen in duisternis. En dat is een ander paar mouwen.'

Hoe relevant is *If Beale Street Could* anno nu?

'Het is James Baldwin, man! Zijn woorden hebben de tand des tijds doorstaan. Het boek werd gepubliceerd in 1974, maar lijkt commentaar te leveren op onze tijd. Stephan James, de acteur die Fonny speelt, baseerde zijn personage gedeeltelijk op Kalief

Browder, de zwarte tiener uit New York die er in 2010 van verdacht werd een rugzak te hebben gestolen en drie jaar lang vastzat omdat hij niet schuldig wilde pleiten. Toen hij uiteindelijk vrijkwam, zonder terecht of veroordeeld te zijn, pleegde hij zelfmoord. Mensen zeggen dat de wereld in brand staat omdat die ene president aan de macht is, Baldwin zou antwoorden dat onze wereld altijd al in brand heeft gestaan'

Word jij niet boos door wat er om je heen gebeurt?

'Er is de laatste jaren zodanig veel gebeurd dat ik het uiterst moeilijk vind om nog boos te worden. Ik wil vooral waarachtige verhalen vertellen, die onze realiteit weerspiegelen. Mocht woede mijn drijfveer zijn, dan zou dat mijn streven bezoedelen. Een bittere Barry Jenkins had nooit die liefde tussen twee mensen in beeld kunnen brengen.'

Wil je met je films het stereotiepe beeld dat mensen van Afro-Amerikanen hebben doorbreken?

'Ik weet niet of dat dat mijn hele carrière zo zal zijn, maar het is wel kenmerkend voor *Moonlight* en *If Beale Street Could Talk*. Neem nu het moment

waarop Fonny zijn vriend Daniel, een ex-gedetineerde, ontmoet. Ze zien elkaar op straat en praten zoals alle zwarte Amerikaanse mannen wanneer ze elkaar een tijdje niet gezien hebben: Fonny vraagt hoe het gaat, Brian zegt dat alles goed is. Ze gaan naar huis en praten verder aan tafel. Ze maken grapjes, drinken bier en roken sigaretten. Fonny stelt dezelfde vraag opnieuw: "Hoe gaat het?" Het antwoord van Brian luidt nu anders: "Het gaat goed, maar..." Hij vertelt dat het helemaal niet goed met hem gaat en legt uit waarom. Dat is een heel realistische weergave van de gesprekken die Afro-Amerikaanse mannen met elkaar voeren. Zulke conversaties gaan terug tot de slavernij. Zwarte mannen moesten toen immers altijd de indruk wekken dat ze sterk waren, om hun familie en zichzelf te beschermen.'

De Afro-Amerikaanse cinema zit duidelijk in de lift. Ben je hoopvol?

'Natuurlijk. Honderd miljoen mensen hebben *Black Panther* gezien. (lacht) Dat is een extreem voorbeeld, maar er was ook *Get Out* van Jordan Peele. *Moonlight* bracht in Europa zelfs meer geld op dan in de VS. Ik heb de film in Frankrijk, Duitsland, Polen en andere landen voorgesteld en in het publiek zat niemand die eruitzag zoals ik. Toch voelden de mensen een band met het hoofdpersonage. Er worden deze dagen duidelijk barrières opgeblazen.'

VANAF 13 FEBRUARI IN DE BIOSCOOP

@ChrisCraps

» BALDADIGE BALDWIN

James Baldwin had een tumultueuze relatie met Tinseltown. Op *Vertigoweb.be* vind je teksten die hij schreef over de Amerikaanse cinema en footage van hem in gesprek met filmsterren.

KOOP EN KIJK SCANDINAVISCHE TOPSERIES EN INTERNATIONAL GELAUWERDE FILMS DIGITAAL!

DOWNLOAD ONZE APPS IN DE STORES OM VIA SMARTPHONE OF TABLET TE KIJKEN!

VANAF 05.02.2019

VANAF 12.03.2019

REGISTREER JE GRATIS,
KOOP en KIJK METEEN in de BESTE KWALITEIT

NU BESCHIKBAAR

VANAF 09.02.2019

ESCAPE ROOM

HOOFDBREKER

Een handvol mensen die elkaar niet kennen, nemen deel aan een exclusieve escaperoom. Puzzels, tikkende klokken: dolle pret gegarandeerd. Maar dan stelt het groepje vast dat het gevaar veel reëler is dan gedacht. Een kolfje naar de hand van genreleveling **Deborah Ann Woll**. Hoewel... 'Ik heb nog nooit een echte escaperoom vanbinnen gezien.'

tekst RUBEN NOLLET

Het is geen schande als de naam Deborah Ann Woll je niets zegt. Je moet al een tv-kijker én een liefhebber van fantasy en/of superhelden zijn om haar aan het werk te hebben gezien. Dan leerde je haar misschien kennen als Jessica, de eeuwig zeventienjarige vampier in *True Blood*. Of als de verbeterde Karen Page in de Marvel-serie *Daredevil*, een rol die ze hernam in zowel *The Defenders* als *The Punisher*.

Tussendoor proefde ze nu en dan van wat filmwerk – ze was te zien in *Ruby Sparks* en prijkte naast Bruce Willis op de aftiteling van *Catch .44* – maar nu pas heeft ze een belangrijke rol beet in een film die een grote bioscooprelease krijgt. Of ze in de thriller *Escape Room* het einde haalt, zul je zelf moeten ontdekken.

Wat vind je zelf van escaperooms?
DEBORAH ANN WOLL: 'Ik moet toegeven dat ik nog nooit een echte vanbinnen heb gezien. (lacht) Ik wilde me er wel aan wagen om me voor te bereiden op de film, maar ik had niet genoeg tijd. Het maakte ook niets uit, want mijn personage heeft ook geen ervaring met escaperooms. Ik vond het belangrijker om tijd in haar te steken: wat ze als soldaat in Irak heeft meegemaakt, het feit dat ze aan posttraumatisch stresssyndroom lijdt... Ik vond het pakkend om mensen te horen praten over die aandoening.'

Heb je iets opgestoken over PTSS wat je verraste?

'Voornamelijk dat er evenveel varianten van bestaan als mensen die eraan lijden. Er zijn raakpunten, maar iedereen heeft zijn eigen, unieke vorm. De factoren die een paniekaanval uitlokken, de manier waarop je fysiek reageert, het is altijd anders. Toen ik jonger was, had ik trouwens zelf soms last van paniekaanvallen. Dat is gelukkig veel verbeterd, maar het gebeurt nog dat ik mijn spieren voel verkrampen. Een heel bizar gevoel, want ik weet dat er niets met me scheelt. Alleen zit de herinnering aan die aanvallen nog in mijn lichaam.'

Ben je een puzzelmens?

'Ik los altijd het kruiswoordraadsel van *The New York Times* op en ik ben geobsedeerd door het rollenspel *Dungeons & Dragons*. Herinner je je hoe je er als kind van genoot om zonder zorgen te spelen? Dat gevoel krijg ik altijd opnieuw als ik *Dungeons & Dragons* speel, wat minstens één keer per week gebeurt.'

Dat spel heeft iets theatraals. Daar moet je als actrice wel van genieten.

'Zeker. Het is de puurste vorm van theater. Tijdens een toneelvoorstelling blijft het publiek passief. Men zit erbij en kijkt ernaar. Het geweldige aan een rollenspel is dat de toeschouwers ook betrokken partij zijn. Ik heb al

meegemaakt dat spelers begonnen te huilen omdat ze er niet in slaagden iemand te redden.'

Tot slot: de veerkracht die je tentoonspreidt in *Escape Room* is indrukwekkend.

'Ik ben altijd fysiek in de weer geweest. Ik heb gedanst, gezwommen en geturnd. Ik heb ook veel hulp gekregen van ons geweldige stuntteam. Een van de kamers waaruit de personages moeten ontsnappen, is een biljartzaal die ondersteboven hangt boven een afgrond. Die was tot in de details nagebouwd, drie meter boven de grond. Ik ben er constant in gaan oefenen, tot ik elke beweging beheerste. Alles wat je in de film ziet, heb ik zelf gedaan. Daar ben ik enorm trots op.'

VANAF 6 FEBRUARI IN DE BIOSCOOP

@RubenNollet

» IN & UIT

Op *Vertigoweb.be* dompelen we ons onder in de wilde wereld van escaperooms gebaseerd op films. Passeren zeker de revue: *Titanic*, *Jumanji: Welcome to the Jungle* en... *Saw*!

ONGRIJPBAAR

Vorig jaar kondigde Robert Redford aan dat *The Old Man & the Gun* zijn laatste film zou worden, om daar niet veel later op terug te komen. De blonde filmgod is al even moeilijk te vatten als de onverbeterlijke bankovervaller die hij speelt in zijn tweede samenwerking met indiefavoriet David Lowery. Een poging om Redfords vele grote scherpersona's bij de kraag te vatten.

tekst **FIEN MEYNENDONCKX**

DE CHARMANTE OUTLAW

Het is geen toeval dat de openingstitels van *The Old Man & the Gun* ("This story, also, is mostly true") letterlijk inpikken op die van *Butch Cassidy and the Sundance Kid* ("Most of what follows is true"). De succesvolle western uit 1969, met Robert Redford en Paul Newman als guitige bankovervallers op de vlucht, trok Redfords carrière op gang.

Het publiek is Redford zo gaan vereenzelvigen met de charmante Kid dat hij het personage nooit helemaal van zich af heeft kunnen schudden. Vooral in de jaren zeventig vertolkte hij heel wat sympathieke outlaws. In *The Sting* (1973) bijvoorbeeld, een speelse heistfilm waarin hij opnieuw naast Newman acteerde.

BUTCH CASSIDY AND THE SUNDANCE KID

BAREFOOT IN THE PARK

DE ROMANTISCHE HARK

Zongebruind door het buitenleven, volle blonde haardos, pretogen, achteloze glimlach en sexy in zowel maatpak als jeans. Redford komt dicht bij wat objectief als 'knap' omschreven kan worden. Dat lijkt misschien oppervlakkig, maar zijn fysieke verschijning heeft zijn carrière in die mate bepaald dat het wel over zijn looks móét gaan.

Redford dook dan ook regelmatig op in romantische drama's. Aanvankelijk speelde hij in films als *Barefoot in the Park* (1967) en *The Way We Were* (1973) conservatieve kerels die verliefd worden op vrijzinniger vrouwen. Naarmate de jaren vorderden en de rimpels toenamen, wierp hij dat ietwat sullige imago van zich af, zoals in het op feiten gebaseerde *Out of Africa* (1985).

DE GEËNGAGEERDE HELD

Redford heeft het hart op de juiste plaats. Zo is hij een vurig verdediger van holebi-rechten en een fervent milieuactivist. Kort na de opnames van *Butch Cassidy and the Sundance Kid* kocht hij een stuk land in Utah, dat hij Sundance doopte en uitbouwde tot het skiresort waar de eerste edities van het gelijknamige filmfestival plaatsvonden.

Ook op het scherm zette Redford graag zijn glimlach in voor de goede zaak. Twee van die films zijn zelfs opvallend actueel. In het satirische *The Candidate* (1972) vertolkte hij een charismatische presidentskandidaat, in *All The President's Men* (1976) speelde hij een van de journalisten die het Watergate-schandaal aan het licht brachten.

THE CANDIDATE

DE EENZAME MILJONAIR

Redford blonk doorheen zijn carrière uit in het neerzetten van personages met een koel uiterlijk waar een rijk gevoelsleven achter schuilgaat. Nooit is dat duidelijker dan wanneer hij steenrijke maar o zo eenzame figuren speelt, zoals het titelpersoonage in *The Great Gatsby* (1974).

Ook in *Indecent Proposal* (1993) voegde Redford nuance toe aan zijn schijnbaar een-dimensionale personage, een miljardair die een pasgehuwd stel (Demi Moore en Woody Harrelson) uit elkaar drijft door hun een miljoen dollar te bieden in ruil voor één nacht met de echtgenote.

ALL IS LOST

DE SPORTMAN

Dankzij zijn sportieve looks werd Redford regelmatig gevraagd om een sportman te vertolken, zoals een skiër in *Downhill Racer* (1969) en een getalenteerde baseballspeler in *The Natural* (1984).

Zijn meest fysieke prestatie leverde Redford op zijn 77°. In *All is Lost* (2013) vertolkte hij een zeiler die in een storm terechtkomt, schipbreuk lijdt en op zijn eentje moet zien te overleven op volle zee. Een huzarenstukje dat hem laat in zijn loopbaan een pak waardering opleverde.

DE REGISSEUR

We zouden Redford oneer aandoen mochten we niet dieper ingaan op zijn werk als regisseur. Hij won immers nooit een Oscar voor een vertolking, maar wel voor zijn regiedebuut *Ordinary People* (1980). Daarna volgden de dramady *The Milagro Beanfield War* (1988) en de coming-of-agefilm *A River Runs Through It* (1992).

Voor *Quiz Show* (1994), de meeslepende reconstructie van een tv-schandaal uit de jaren vijftig, scoorde Redford opnieuw een Oscarnominatie in de regiecatégorie. De bestsellerbewerking *The Horse Whisperer* (1998) – met een piepjonge Scarlett Johansson – groeide uit tot zijn grootste hit als regisseur. Nadien gooide hij het over een politieke boog met films *Lions for Lambs* (2007) en *The Company You Keep* (2012).

VANAF 20 FEBRUARI IN DE BIOSCOOP

@fienmeyn

INDECENT PROPOSAL

Fondazione Prada

SANGUINE

LUC TUYMANS ON BAROQUE

18.10.2018–25.2.2019

LARGO ISARCO 2
MILANO
FONDAZIONEPRADA.ORG

Milano

C. Arocha and S. Schraenen, *Circa Tabac* (detail), 2007, Courtesy the artists. J. G. Pinsel, *St. John the Apostle and Our Lady* (details), 1758, Courtesy Lviv National Gallery, Ukraine. Photo: Alex Salinas, 2018.

FREE SOLO

CLIFFHANGER

Met de klimmersdocumentaire *Free Solo* bewijzen Elizabeth Chai Vasarhelyi en Jimmy Chin eens te meer dat ook non-fictie het grote publiek in de ban kan houden. Hun razend spannende film werd een heuse bioscoopshit in de VS, sierde het eindejaarslijstje van menig Amerikaans filmjournalist en scoorde zelfs een Oscarnominatie. 'Dit had niemand kunnen voorspellen.'

tekst CHRIS CRAPS

Op 3 juni 2017 beklom alpinist Alex Honnold de ruim negenhonderd meter hoge wand van El Capitan, een rotsformatie in het Yosemite National Park in Californië. Op zich niet zo'n unieke prestatie, ware het niet dat Honnold de klimpartij ondernam zonder touwen, zonder bescherming en enkel met een zakje talkpoeder aan zijn broeksriem.

Het echtpaar Jimmy Chin – zelf een bergbeklimmer – en Elizabeth Chai Vasarhelyi, een filmmaakster die nog met Mike Nichols heeft gewerkt, brachten Honnolds waagstuk in beeld. Het resultaat: een documentaire die je 96 minuten lang aan je stoel genageld houdt.

Het lijkt wel of Alex elke uitstulping van die rotswand kent.

ELIZABETH CHAI VASARHELYI: 'Dat is ook zo. Hij is niet roekeloos. Hij wil verrassingen zo veel mogelijk vermijden. Hij oefende dag in, dag uit, weliswaar met touwen, tot hij er zeker van was dat hij El Capitan foutloos kon beklimmen. De moeilijkste stukken deed hij opnieuw en opnieuw. Hij heeft een fotografisch geheugen en kende die wand dus tot op de centimeter.'

Hebben jullie er nooit bij stilgestaan dat hij kon vallen?

'Ja, maar we hadden er alle vertrouwen in dat dat niet zou gebeuren. Al was er natuurlijk wel het risico dat we hem uit zijn concentratie zouden halen. Daarom hebben we de hele klimpartij op voorhand gevisualiseerd en ons tijdens het filmen vrijwel onzichtbaar gemaakt. Mocht er toch iets gebeurd zijn, dan zou dat niet aan Alex hebben gelegen. Daarvoor kent hij zichzelf en zijn limieten te goed. In de film zie je dat hij tijdens een eerste poging plots stopt. Het voelde niet goed aan.'

Je hebt de relatie tussen Alex en zijn vriendin nadrukkelijk in de film verwerkt. Hoe belangrijk was die voor de film?

'Ik vond het cruciaal dat we Sanni erbij betrokken. Ze voegde namelijk een onverwacht element toe. Je moet weten dat Alex bij het begin van de opnames nog single was. Pas later werd hij verliefd op Sanni, een heel zelfverzekerde vrouw die hem vertelde dat ze het niet makkelijk had met wat hij deed. In die zin moest Alex twee bergen beklimmen. (lacht) Uiteraard begreep ik – als vrouw van een bergbeklimmer – haar situatie maar al te goed.'

Hadden jullie de Oscarnominatie verwacht?

'Nee. Onze vorige docu, *Meru*, raakte in 2016 wel op de shortlist, maar werd uiteindelijk niet genomineerd. Jimmy en ik zijn heel blij met het succes van *Free Solo*, maar we gaan niet beginnen te zweven. Als lid van de tak van de Academy die verantwoordelijk is voor de documentairenominaties kan ik je vertellen dat het allemaal heel onvoorspelbaar is. *Won't You Be My Neighbor?*, de lucratiefste documentaire van 2018, is niet eens genomineerd. Uiteindelijk zijn we gewoon blij met wat we bereikt hebben: een film waar mensen van houden.' ▣

VANAF 6 FEBRUARI IN DE BIOSCOOP

@ChrisCraps

» PIEKFILMS

Clint Eastwood ging ervoor in *The Eiger Sanction*, Jake Gyllenhaal deed het in *Everest*. Hollywood houdt duidelijk van klimfilms. Op Vertigoweb.be vind je onze duizelingwekkende favorieten.

Het jonge Brusselse kunstencentrum Kanal toont momenteel werk van twee heel uiteenlopende kunstenaars uit de Lage Landen. Terwijl Francis Alÿs vooral oog heeft voor het poëtische, focust Manon de Boer op het waarnemingsvermogen.

tekst CHRISTOPHE VERBIEST

POËZIE &

Children's Games

Dankzij zijn originele performances, installaties, video's en schilderijen geldt Francis Alÿs – Francis De Smedt volgens zijn geboorteaakte – internationaal als een van de belangrijkste Belgische kunstenaars. Bij ons krijgt hij echter nog altijd niet de waardering die hij verdient. De publiciteitsschuwe Antwerpenaar woont dan ook al meer dan dertig jaar in Mexico en zijn werk is op het eerste gezicht ongrijpbaar.

Alÿs geeft betekenis aan schijnbaar betekenisloze daden. Zo duwde hij negen uur lang een blok ijs door de straten van Mexico City tot die volledig gesmolten was en liet hij vijfhonderd vrijwilligers, gewapend met een schop, een duin tien centimeter verplaatsen.

De expo in Kanal toont slechts één werk van Alÿs: *Children's Games*, een verzameling van korte video's waaraan de kunstenaar al twintig jaar werkt. Het begon in 1999 met *Caracoles*, waarin een jongetje in Mexico City voortdurend

tegen een plastic fles stampet. In het voorlopig laatste deel, *Knucklebones*, zijn Nepalese kinderen aan het bikkelen.

Alÿs reist de wereld rond om een 'inventaris van jeugdige onschuld' te maken. Hoewel het werk een politiek-maatschappelijke bijklank heeft, ligt de nadruk vooral op het

poëtische. Met een schoudercamera volgt Alÿs het jonge grut. Hij registreert hoe kinderen aan het strand van Knokke een zandkasteel bouwen, dat uiteindelijk door de vloed zal worden verzwonden. In Irak filmt hij Jezidinkinderen die aan het hinkelen zijn in een vluchtelingenkamp.

PERCEPTIE

One, Two, Many

De in Brussel wonende Nederlandse Manon de Boer bevraagt met haar films het waarnemingsvermogen. Zo ook met de installatie *One, Two, Many*, een film van een kleine 22 minuten die uit drie delen bestaat en op evenveel schermen wordt getoond.

In het eerste deel maakt de camera in één langzame beweging een bijna volledige cirkel rond een fluitist. Die speelt *Stadium I. – L(é)lek(zem)* van István Matuz, een stuk dat een circulaire ademhaling vereist. De camera zit de muzikant bijna op de huid en maakt tastbaar welke inspanningen die moet

doen om het werk te brengen.

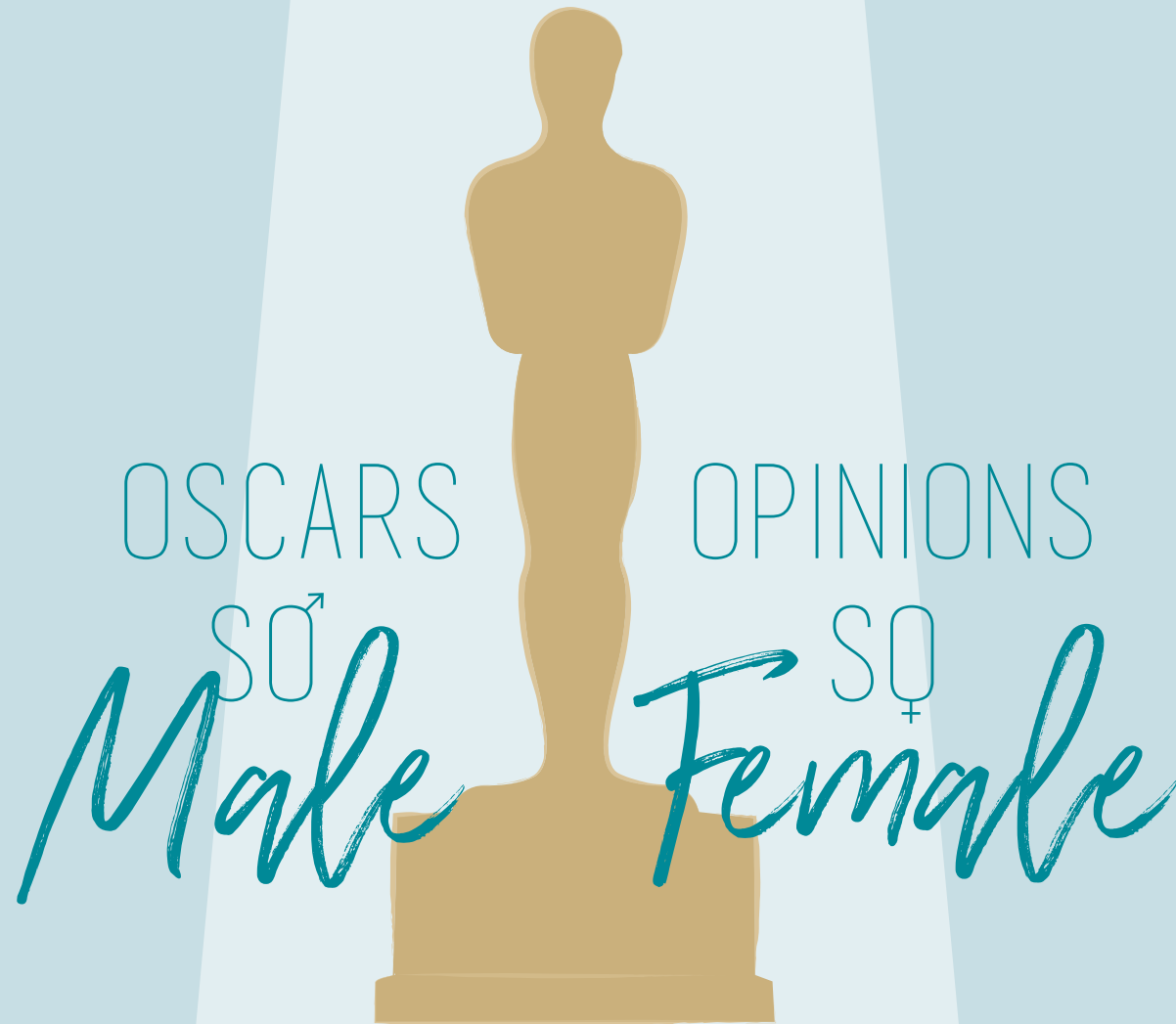
In het tweede deel draait alles om actieve stilte. Een vrouw vertelt buiten beeld over de lezingen van de filosoof Roland Barthes, waarbij ze vooral aandacht heeft voor de manier waarop hij spreekt. Opmerkelijk is dat we, onder meer door de lichaamsgeluiden die ze maakt, gaandeweg beseffen dat de vrouw tegen iemand praat die we evenmin zien, maar wiens of wier aanwezigheid een duidelijke invloed heeft.

Luisteraars zijn wel zichtbaar in het derde deel. Daarin zingt een kwartet *Tre Canti Popolari #2* van Giacinto Scelsi. De luisteraars bewegen zich door de ruimte, schijnbaar op zoek naar de beste plek om te luisteren. Omdat de camera alles filmt vanuit het standpunt van een luisteraar, word je als toeschouwer opgenomen in de groep en voelt het alsof je zelf in de ruimte aanwezig bent. ▣

Children's Games loopt tot 10 juni, *One, Two, Many* tot 19 mei in Kanal in Brussel.

DE OSCARS

Het 91^e Academy Awards-gala is nu al een van de controversieelste edities ooit. Na het welles-nietes-presentatorspelletje van Kevin Hart en enkele bedenkelijke nominaties en *snubs* ging bovendien de hashtag #OscarsSoMale viral, omdat er ook ditmaal geen vrouwelijk regietalent genomineerd werd. *Vertigo* gaf tegengas en vroeg aan enkele vrouwelijke filmkenners wie moet winnen, wie zal winnen en wie ontbreekt in de belangrijkste categorieën.

tekst STEVEN TUFFIN

BESTE VROUWELIJKE BIJROL

Amy Adams
Vice

Marina de Tavira
Roma

Regina King
*If Beale Street
Could Talk*

Emma Stone
The Favourite

Rachel Weisz
The Favourite

GREET RAMAEKERS *Het Belang van Limburg*

MOET WINNEN
Rachel Weisz

ZAL WINNEN
Regina King

ONTBREEKT
Nicole Kidman (*Boy Erased*)

ELINE VAN HOOYDONCK *RoSa*

MOET WINNEN
Adam Driver

ZAL WINNEN
Mahershala Ali

ONTBREEKT
Timothée Chalamet (*Beautiful Boy*)

BESTE MANNELIJKE BIJROL

Mahershala Ali
Green Book

Adam Driver
BlacKkKlansman

Sam Elliott
A Star is Born

Richard E. Grant
*Can You Ever
Forgive Me?*

Sam Rockwell
Vice

KRISTIEN GIJBELS
Het Laatste Nieuws

MOET WINNEN
Olivia Colman

ZAL WINNEN
Glenn Close

ONTBREEKT
Toni Collette (*Hereditary*)

BESTE
VROUWELIJKE
HOOFDROL

Yalitza Aparicio
Roma

Glenn Close
The Wife

Olivia Colman
The Favourite

Lady Gaga
A Star Is Born

Melissa McCarthy
*Can You Ever
Forgive Me?*

BESTE
REGIE

Spike Lee
BlacKkKlansman

Pawel Pawlikowski
Cold War

Yorgos Lanthimos
The Favourite

Alfonso Cuarón
Roma

Adam McKay
Vice

ANKE BROUWERS
KASK School of Arts

MOET WINNEN
Alfonso Cuarón

ZAL WINNEN
Alfonso Cuarón

ONTBREEKT
Chloé Zhao (*The Rider*),
Debra Granik (*Leave No Trace*)

ANKE WAUTERS
Humo

MOET WINNEN
Pawel Pawlikowski

ZAL WINNEN
Alfonso Cuarón

ONTBREEKT
Lynne Ramsay
(*You Were Never Really Here*)

BESTE
MANNELIJKE
HOOFDROL

Christian Bale
Vice

Bradley Cooper
A Star Is Born

Willem Dafoe
At Eternity's Gate

Rami Malek
Bohemian Rhapsody

Viggo Mortensen
Green Book

BRITT VALKENBORGH
Cinema Canvas

MOET WINNEN
Bradley Cooper

ZAL WINNEN
Christian Bale

ONTBREEKT
Ethan Hawke (*First Reformed*)

BESTE FILM

Black Panther

BlacKkKlansman

Bohemian Rhapsody

The Favourite

Green Book

Roma

A Star is Born

Vice

AAGJE VANTHOMME VTM

MOET WINNEN
BlacKkKlansman
ZAL WINNEN
The Favourite
ONTBREEKT
First Man

ELIEN VALCKE Geekster

MOET WINNEN
Roma
ZAL WINNEN
Roma
ONTBREEKT
A Quiet Place

**De volledige
Oscarlijstjes vind je
op [Vertigoweb.be](https://www.vertigoweb.be).**

VOLG DE OSCARUITREIKING

- MET EXCLUSIEVE BACKSTAGE-REACTIES VAN DE WINNAARS -

**LIVE MET DE VS IN DE NACHT VAN 24 OP 25 FEBRUARI,
EXCLUSIEF IN PLAY MORE.**

Red Carpet show: 0u30 tot 2u00

Gala event: 2u00 tot 5u00

Te zien op Play More Cinema (Kanaal 300).

©AMPAS®

PLAY MORE

telenet.be/playmore

POINT OF VIEW

Online vind je uitgebreide recensies en nog veel meer

» neem een kijkje op www.vertigoweb.be

Can You Ever Forgive Me?

Regie Marielle Heller
Cast Melissa McCarthy, Richard E. Grant
Speelduur 1u46
Vanaf 6 februari in de bioscoop

The Diary of a Teenage Girl-regisseur Marielle Heller voert in deze biopic een verrassende Melissa McCarthy op als Lee Israel, een schrijfster die brieven van overleden auteurs vervalste om uit geldnood te raken. Een tragikomedie à la *The Hoax*.

@ChrisCraps

Fatwa

Regie Mahmoud Ben Mahmoud
Cast Ahmed Hafiene, Ghalia Benali, Sarra Hannachi
Speelduur 1u42
Vanaf 20 februari in de bioscoop

Een man keert terug naar Tunesië om er zijn verongelukte zoon te begraven. Maar was het wel een ongeval? Regisseur Mahmoud Ben Mahmoud mixt sociaal drama en mysterie à la *A Separation* in deze verontrustende blik op de religieuze spanningen in Tunesië.

@RubenNollet

Happy Death Day 2 U

Regie Christopher Landon
Cast Jessica Rothe, Israel Broussard, Phi Vu
Speelduur 1u40
Vanaf 20 februari in de bioscoop

Christopher Landon breidt een vervolg aan zijn horrorthriller over een studente die telkens weer de dag beleeft waarop zij vermoord wordt. Opnieuw een dodelijke *Groundhog Day*, maar ditmaal met een scheut burleske humor.

@RubenNollet

Mirai

Regie Mamoru Hosoda
Cast Moka Kamishiraishi, Haru Kuroki, Mitsuo Yoshihara
Speelduur 1u38
Vanaf 27 februari in de bioscoop

Een verwend jongetje kan niet verkroppen dat zijn nieuwe zusje zoveel aandacht krijgt. Op een dag krijgt hij bezoek van diezelfde zus uit de toekomst. Hartverwarmende anime van *The Girl Who Leapt Through Time*-regisseur Mamoru Hosoda.

@RubenNollet

Cold Pursuit

Regie Hans Petter Moland
Cast Liam Neeson, Laura Dern, Emmy Rossum
Speelduur 1u58
Vanaf 27 februari in de bioscoop

Liam Neeson overgiet zijn bekende *Taken*-recept met een humoristisch sausje in deze lichtjes absurde wraakthriller. De actie van het Noorse origineel naar de Rocky Mountains, waar de sneeuw minstens even bloedrood kleurt.

@VincentVegas

uncut

de grootste online collectie onafhankelijke films

DE FILMCOLLECTIE DIE JE NIET MOET AFSTOFFEN

vanaf
€ 7.99
per maand

1 GRATIS
PROEFMAAND

GET IT ON
Google Play

Download on the
App Store

VERTIGO

selecteert
uit het film-
aanbod van

De volledige programmatie kun je vinden op
vier.be, vijf.be en zestv.be.

The Basketball Diaries

5/2 om 20u35 op ZES

Zo'n tien jaar voordat ze samen op de set stonden van Martin Scorsese's Oscarmagneet *The Departed*, acteerden Leonardo DiCaprio en Mark Wahlberg zij aan zij in deze verfilming van Jim Carrolls autobiografische roman over zijn jeugdjaren als basketbalbelofte die verslaafd raakte aan heroïne.

Thelma & Louise

21/2 om 20u35 op ZES

Lang voordat er sprake was van #MeToo en de Time's Up-beweging regisseerde Ridley Scott Geena Davis en Susan Sarandon in deze feministische fantasie over twee vriendinnen die hun middelvinger opsteken naar het patriarchaat. Goed voor een Oscar in de categorie Beste originele scenario.

The Revenant

23/2 om 20u25 op 4

Na drie niet-verzilverde nominaties ging Leonardo DiCaprio eindelijk naar huis met een Academy Award in de categorie Beste mannelijke hoofdrol. Zelden zag je een acteur zo diep gaan als de wereldster in dit historische survivaldrama van Alejandro G. Iñárritu.

The Girl on the Train

9/10 om 20u25 op 5

Onbegrijpelijk dat Emily Blunt nog nooit genomineerd werd voor een Oscar. Haar vertolking in deze bestsellerbewerking over een drankzuchtige vrouw die een mysterieuze verdwijning onderzoekt, werd net zoals haar recente prachtprestaties in *A Quiet Place* en *Mary Poppins Returns* compleet over het hoofd gezien.

Dead Man Walking

18/2 om 20u35 op ZES

Dit waargebeurde drama over de band tussen een non en een ter dood veroordeelde scoorde destijds vier Oscarnominaties. Hoofdtrolspeler Sean Penn, regisseur Tim Robbins en songschrijver Bruce Springsteen moesten het zonder beeldje stellen, Susan Sarandon viel wél in de prijzen.

Black Hawk Down

24/2 om 20u30 op ZES

Ridley Scott scoorde zijn derde en tot op heden laatste Oscarnominatie in de regisseurscategorie voor dit op feiten gebaseerde oorlogsdrama over een noodlottige missie van het Amerikaanse leger in Somalië. De Brit ging andermaal met lege handen naar huis, monteur Pietro Scalia en het geluidsteam niet.

Birdman

26/2 om 20u35 op ZES

Als *Roma*-regisseur Alfonso Cuarón de Oscar voor Beste regisseur wint op het 91^e Oscargala, voegt hij zich bij zijn landgenoten Guillermo del Toro en Alejandro G. Iñárritu. De eerste won vorig jaar met *The Shape of Water*, de tweede met dit tragikomische portret van een voormalige superheldenacteur.

BESTE. FILM. OOI.

Dr. Strangelove

Regie Stanley Kubrick / **Cast** Peter Sellers, Sterling Hayden, Slim Pickens / **Speelduur** 1u53 / **Jaar** 1964

Een champignon. Daarmee vergeleek pornoactrice Stormy Daniels onlangs het geslachtsdeel van Donald Trump, met wie ze in 2006 een onenightstand zou hebben gehad. De aanvoerder van een kernmacht, geschapen als een paddenstoel? Het zou een mop uit *Dr. Strangelove or How I Learned to Stop Worrying and Love the Bomb* kunnen zijn, Stanley Kubricks grappigste én meest nihilistische film.

In deze gevierde oorlogssatire, gebaseerd op de bestseller *Red Alert* van Peter George, beveelt een gestoorde luchtmachtgeneraal (Sterling Hayden) een nucleaire aanval op Rusland, die de Amerikaanse president (Peter Sellers) en zijn adviseurs – onder wie de waanzinnige ex-naziwetenschapper uit de titel – tevergeefs trachten te voorkomen vanuit hun ondergrondse oorlogskamer.

Van het serieus bedoelde boek hield de eigenzinnige cineast enkel

de basisplot over, aan al de rest gaf hij een geniale freudiaanse draai. Werkelijk elk element in Kubricks enige echte komedie verwijst op de een of andere manier naar seks. Sommige referenties – Haydens eeuwige sigaar, het baarmoederachtige design van de War Room – zijn subtiel, andere net iets minder.

Zo begint de film met beelden van twee ogenschijnlijk copulerende bommenwerpers en laat de naam van de president, Merkin Muffley, zich vertalen als 'Foefje Kutmans'. De voorlaatste scène, waarin een opgewonden cowboy (Slim Pickens) al jodelend een atoombom berijdt, bevat een van de meest iconische fallussymbolen uit de filmgeschiedenis.

Kubrick, volgende maand alweer tien jaar gestorven, kreeg soms de kritiek dat hij ondoordringbare cinema maakte, maar in het geval van *Dr. Strangelove* is de boodschap anno

2019 duidelijker dan ooit: als die eikels van wereldleiders blijven denken met hun pik, is iedereen op deze aardkloot binnenkort genaaid. ▣

@Jonas_Govaerts

» KLAP

Momenteel zijn er van Kubricks oeuvre vijf pornoparodieën in omloop: *Spermacus*, 2002: *A Sex Odyssey*, *A Clockwork Orgy*, *The Sexxxing* en *Thighs Wide Shut*. Zijn hoogst gewaardeerde film (99% op Rotten Tomatoes) moet het dus zonder seksspoof stellen. Alleen al het feit dat hij qua schunnigheid onovertrefbaar blijkt, maakt van *Dr. Strangelove* deze maand de Beste Film Ooit.

FILM FESTIVAL
BRUSSELS
13-03 > 31-03 2019

OFF SCREEN

12TH EDITION

CINEMA
NOVA
CINEMATEK

CINEMA
RITCS

JOIN
THE CULT

WWW.OFFSCREEN.BE

VAF
FILM

Vlaanderen
verbeeldt werk

brussel

be
be.brussels

BXL
LA VILLE
DE STAD

Francophones
Fédération

3
GÉNÉRATION
MUSEUM

VERTIGO

BRUZZ

UNIVERS CINE.BE

Ik beloof je...

- een vliegreis vanuit Brussel met het fantastische Thai Airways
- een prachtige rondreis op basis van half pension
- super-de-luxe overnachtingen in 4*- en 5*- hotels
- twaalf dagen vol cultuur, drie dagen genieten op het strand
- alle transfers, excursies en inkomgelden, én vlotte toegang tot de bezienswaardigheden
- reisgezellen die sowieso vrienden worden – de mooie herinneringen krijg je er gratis bij

David, gids

vanaf €1790,-

Op zoek naar Buddha in... **THAILAND**

Reis samen met mij naar het land van de eeuwige glimlach

Tempelcomplexen, rijstvelden, nationale parken... en een bezoek aan een olifantendorp

Tijdens je 15 dagen Thailand krijg je alles waarvan jij droomt

Ga je mee? We vertrekken op...

- 6 juni
- 2, 9, 18 en 30 juli
- 8 augustus
- 5 september
- 17 en 29 oktober
- 19 november

Kom zeker ook naar onze infodag op 27 februari!

Benieuwd? Vind alle info op deblauwevogel.be.

**100% comfort, 100% genieten, 0% zorgen, dat is De Blauwe Vogel.
De enige verrassing die jou nog wacht, is de pracht van de bestemming.**

 011 70 55 00

Ontdek alle reizen op...

deblauwevogel.be